

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۳/۲۹

ژباړن: رباگل اریووزی

مزی او مورک

د ماشومانو له پاره لنډه کیسه

په د یرو پخوانیو وختو کې، په تیرو ځنډ نو زمانو کې، هلته په گڼ تیاره ځنگل کې، د د نگو هسکو غرونو په لمن کې یو عب غونډې مزی اوسیده. د ځنگل په ټولو چارپایو، په کوچنیو او غټانو، په پیلانو او پړانگانو، په لیوانو گیدرانو، پیشوگانو مورکانو، په دې ټولو زور و و، له هیچا نه ډاریده. د ځنگل خو دا قانون او دا یې لار دی، چې زورور او په ټولو بر، هم حقدار دی، هم سردار دی. نو ځکه دا مزی هم په دې ځنگل کې د ټولو څلور پښیو شهریار دی. دورځو نه یوه ورځ داشهریار په خپل دربار کې، د لوړ غره تر څنگه په یوه غار کې، په خواره خوب ویده پروت و، رنگا رنگ بڼکلي خوبونه یې لیدل، خوشالی وې ترې چاپیره او غمونه یې هیرول.

د غار په شاوخوا کې یوه گله مست مورکان هم اوسیدل، چې تل د یخوا او ایخوا ته گرځیدل، هیڅ کرار نه کښیناستل، لوبې یې کولې منډې ترپې یې وهلې. یو مورک د غار تر څنگ په یوه پرځه وځاته، خو پښه یې وښوئیدله، په محکه ولویده او مزی پسي راوینس شو په منگول کې یې ونیوه. مورک د مزی په منگول کې چې راگیرشو، په ژراشو او په ویر شو، بیایې نار ه کړه چې ای د دې ځنگل سرداره، د زور اوزره خاونده شهریاره! زه یو بی وزله، کمزوری او کوچنی مورک یم، ستا رعیت یم، نه یاغی یم، نه باغی یم او نه زه دومره احمق یم چې به ستا سپکاوی وکړم. زه دلته په دې پرځه وخته، پښه مې وښوئیدله، ستا تر څنگه ولویدمه. زه پوهیږم چې ته زور لري بی شانه، هم دې زره دی مهربانه، بخښنه راته وکړه، ژوند مې مه اخله له مانه، په دې مهر مې زره بناد کړه، له منگولې مې ازاد کړه. مورک خپل خبرو ته د وام ورکړ او مزی ته یې وویل چې مرگ مې تاته هیڅ ډول گټه نه د رسوي، خو که ژوندی پاتې شم نو تل به دې منتباروم، او تل به ستا خدمت اومرستی تیار وم.

مزی د مورک سره سمه ځوانمردي وکړه او هغه یې ازاد کړ، خو له ځان سره یې وویل چې: «و به گورو چې په څه ډول یو کوچنی او کمزوری مورک د یوه کلک او ځواکمن مزی منند وی کیدلی شي او د ځنگل له پاچا سره څنگه او کوم ډول مرسته کولی شي.» د یر وخت لا نه و تیر شوی کله چې مورک د ورځې په سهر کې، په همدې گڼ او تور ځنگل کې دونو زري او میوي لټولې راټولولې، له غمه ډکې لوړې ربارې یې واوریدلې. مورک پوه شو چې دا خو هغه مزی دی چې له خوبه مې بیدار کړ، په

منگول یې ونیولم، خو ځوانمرد و، زریې ازاد کړم او ویې بخښلم. اوس داسې راته بڼکاري چې په کوم جنجال کې دی بڼکيل شوی او ځان نه شي ترې ایستلی. په بیر ه لاس په چار شو، روان په هغه

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

لار شوو چې رمبرې ترې راتللي، په خُغاسته او په تا پو شو، منډې ترې يې وهلي. کله چې د پېښې خُای ته ورسيد، نو گوري چې مزی په يوه جال کې راگير شوی نغښتل شوی اودا سي بند پاتي شوی دی چې خُان ترې را ايستلی نه شي او د جال کلک او محکم مزي په خپلو منگولو غوڅولی نه شي اودا د زور خُواک پاچا اوس له خُان سره هيڅ مرسته کولی نه شي.

مورک وړ غږ کې چې ای د دې تور او گڼ خُنگل پاچا زما اشنا، ای د زور او خُواک خاونده شهرياره زماپاره، يم راغلی د دې پاره، چې د دې جال د جنجالونه دې ازاد کړم، دغمونو اورنخو نو نه دې خلاص کړم او د ر بنسکاره به خپل اخلاص کړم. بيا يې زر خپل کار پيل کړ، په وړو تيزو غا بنونو يې د جال مزي ژو ول او غوڅول او په لنډ وخت کې يې د جال د يوې برخې مزي داسې غوڅ او د رې ذرې کړل، چې د مزي مخکنی منگولي ازادې شوي. مزي بيا په خپلو منگولو جال څيري کړ او ترې را و وټ. په دې توگه غټ او خُواکمن مزی د واره او کمزوري مورک په مرسته ازاد شو.

Bezaubernde Kurzmärchen aus aller Welt